

'Zelfs de week voor zijn dood is als verlof gerekend'

Beerput XL: de asociale kant van het werkbedrijf

Juist mensen die hulp nodig hebben op hun werk, kwetsbare medewerkers, voelen zich geïntimideerd door Weener XL. Gediscrimineerd soms. Of zelfs afgedankt. Dit is hun verhaal, over het 'sociaal' werkbedrijf in Den Bosch.

RICHARD CLEVERS
ROBERT VAN LITH

Het waren stressvolle maanden, vlak voor zijn dood. Kees van Dal werd steeds zieker, maar rust kreeg hij niet. Altijd was er druk van Weener XL om weer aan het werk te gaan. „In die tijd vonden we dat normaal”, zegt Rikie van Dal-Trum. „Pas achteraf ga je erover nadenken.”

In februari is het drie jaar geleden dat haar man overleed. Hij was pas 52 jaar. Ook zelf had Rikie vlak voor zijn dood veel stress, herinnert ze zich. „Iedere keer was ik weer opgelucht als hij van de bedrijfsarts even thuis mocht blijven. En als hij dan weer moest beginnen, zat ik op mijn eigen werk in spanning. Zou hij wel zijn gegaan? Soms kon hij niet op tijd opstaan om zich ziek te melden. Maar als je je niet op tijd ziek meldde, werd er loon ingehouden. Dat is bij Kees ook één of twee keer gebeurd.”

Bij Weener XL waren ze altijd maar aan het 'pushen, pushen, pushen', zegt Rikie. Indertijd hadden Kees en zijzelf daar wel begrip voor. Als hij weer aan de slag moest, hielden ze elkaar voor dat Kees inderdaad alweer een poos thuis had gezeten. Regelmatig leverde hij zelfs uren in. „Op een gegeven moment was er de mogelijkheid om je kerstbonus in te ruilen voor vrije dagen. Dat deed hij dan maar, zodat hij weer even thuis kon zijn.”

Ingestort op de werkvloer

Vlak voor zijn dood zag hij er vermoeid uit; Kees had vocht achter de longen, een hartritmestoornis en naar later bleek ook kanker. Zijn leidinggevende spoorde hem aan opnieuw verlof op te nemen, vertelt Rikie. Op de maandag dat hij weer aan het werk ging, stortte hij bij Weener XL in. „Hij is toen ter plekke gereanimeerd en met de ambulance naar het ziekenhuis gebracht. Daar hebben we vier dagen gewaakt, maar Kees kwam er niet meer bovenop.”

Na zijn overlijden kwam Kees' leidinggevende met wat papieren bij Rikie thuis. „Daarop zag ik dat de week voor zijn dood als verlof in rekening was gebracht. Later dacht ik: hadden jullie nu nog niet bedacht dat hij toen gewoon ziek was?”

LEES VERDER OP PAGINA 4

ILLUSTRATIES JOHN BACK

